

San Franciscon lahden yhteiskuntatieteelliset alkoholitutkimusyksiköt

San Franciscon lahden alueella on neljä yhteiskuntatieteellistä alkoholitutkimusta harjoittavaa tutkimusyksikköä. Jokaisella niistä on oma erityinen tutkimusprofiilinsa. Kuitenkin niiden kaikkien historialliset juuret ovat Alcohol Research Groupissa (ARG), jota nykyisin johtaa Robin Room. Eivätkä vain tutkimusperinteen juuret ole yhteiset, vaan ARG on lähes poikkeuksetta myös kouluttanut ne alkoholitutkijat, jotka nyt toimivat eri tutkimuslaitoksissa tai Kalifornian yliopistossa.

Alcohol Research Group

Yhdysvaltojen kansallinen mielen-terveysinstituutti (U.S. National Institute on Mental Health) alkoi kiinnostua 1950-luvun lopulla alkoholikysymyksestä. Insituutin piirissä oltiin hämmästyneitä siitä, että alkoholismista kiinnostuneet olivat suuntautuneet lähes yksinomaan hoitoon. Näkemykset alkoholismista perustuvat tuohon aikaan pääasiassa kliinisiin aineistoihin. Sen vuoksi syntyi tarve lähestyä alkoholiongelmia tutkimalla myös juomatapoja ja alkoholiongelmia sinänsä. Tästä saivat alkunsa Kaliforniassa Wendell Lipscombin, Genevieve Knupferin ja Ira Cisin johdolla tehdyt yhteiskuntatieteelliset alkoholitutkimukset, jotka 1960-luvulla laajenivat ensimmäiseksi koko Yhdysvaltain väestöä edustavaksi survey-tutkimukseksi (Don Cahalan, Ira Cisin ja Helen Crossley: American drinking practices, Rutgers Center for Alcohol Studies 1969). Eikä uusi lähestymistapa ollutkaan hedelmätön. Esimerkiksi ensimmäinen edustava survey kumosi myytin, jonka mukaan runsaiten juova väestönosa olisi yli 40-vuotiaat. Kliinisessä hoidossa olevien alkoholistien mediaani-ikä oli kyllä 40 vuotta, mutta surveyn tulosten mukaan runsaiten juova väestönosa oli 18–25-vuotiaat. Edustaviin aineistoihin perustuva tutkimusperinne elää edelleen. Syksyllä 1989 ARG valmistautui keräämään yh-

deksännenn kerran tietoja yhdysvaltalaisien juomatavoista, alkoholiaseenteista ja -ongelmista.

Vuonna 1970 ARG siirtyi hallinnollisesti Kalifornian yliopiston kansanterveystieteen laitoksen (University of California, School of Public Health) alaiseksi. Heinäkuusta 1981 lähtien ARG on kuulunut osana Institute of Epidemiology and Behavioral Medicineen (IEBM), joka vuorostaan on osa Medical Research Institute of San Franciscoa.

ARG on yksi kahdestatoista liittovaltion National Institute of Alcohol Abuse and Alcoholism (NIAAA) rahoittamasta kansallisesta tutkimuskeskuksesta. Sen tutkimusten lähtökohdat ovat sosiaaliepideemiologiset, kun taas muut liittovaltion rahoittamat keskuksat lukuun ottamatta toista kalifornialaista tutkimuskeskusta, Prevention Research Centeriä (PRC), ovat keskittyneet lääketieteelliseen tai biologiseen tutkimukseen. Epidemiologia käsitetään tällöin hyvin laajasti eli alkoholiongelmiä analysoidaan niin historiallisesta, poliittisesta kuin käsitteellisestä näkökulmasta. Lyhyesti sanottuna tavoitteena on lisätä ymmärrystä siitä, minkälainen asema ja merkitys juomatavoilla ja alkoholiongelmillä on yhteiskunnassa.

Tutkimusohjelman lisäksi ARG:n toimintaan on olennaisena osana kuulunut NIAAA:n rahoittama tutkijakoulutus, jota on annettu sekä tohtorintutkintoa suorittaville (pre-doctoral level kestää noin kaksi vuotta) että opintojaan tohtorintutkinnon jälkeen jatkaneille (post-doctoral level kestää yhdeksän kuukautta). Opetusohjelmansa osalta ARG on osa Kalifornian yliopiston sosiaalisen ja hallinnollisen terveystieteen osastoa (Department of the Social and Administrative Health Sciences, School of Public Health, University of Berkeley). Robin Room, joka on kansanterveystieteen laitoksen "adjunct professor" (vastannee lähinnä suomalaisen yliopiston dosenttia), on opetusohjelman

johtaja. Itse opetuksesta huolehtii valtaosa ARG:n tutkijoista yhdessä PRC:n tutkijoiden kanssa. Loppukestästä 1989 ARG:n tiloissa työskenteli opintojen parissa neljä opiskelijaa ja neljä tohtoriksi väitellyttä sekä PRC:n tiloissa kaksi tohtorinväitöskirjaansa valmistelevaa.

ARG tutkimustoiminta rahoitetaan osittain tutkimuskeskusapurahalla, jota haetaan viisivuotiskaudeksi liittovaltion rahoitusorganisaatiolta NIAAA:lta, osittain yksittäisillä apurahalla eri lähteistä. Tutkimusmäärärahojen jakamisesta eri projektien kesken päättävät laitoksen tutkijat kollektiivisesti. Parakaikaa ARG on viimeistelemässä NIAAA:lle kolmatta viisivuotisapurahahakemustaan, joka koostuu useista erillisistä tutkimussuunnitelmista. Perusrahoituksena haetaan viittä miljoonaa dollaria, josta suurin osa kuluu kenttätöihin eli uusien aineistojen keräämiseen.

Robin Room toimii sekä ARG:n tieteellisenä johtajana että Epidemiologian ja Käyttäytymistieteellisen lääketieteen tutkimuslaitoksen (Institute of Epidemiology and Behavioral Medicine) johtajana. ARG:n tutkijoita on kymmenen. Monet tutkijoista ovat koulutukseltaan sosiologeja, mutta osa on suorittanut tutkintonsa epidemiologian, psykologian, antropologian, kansanterveystieteen tai sosiaalityön alalta. Hallinnollisia tehtäviä, ohjelmointitehtäviä sekä kirjasto- ja tietopalvelua hoitaa yhteensä kymmenen henkilöä.

ARG:n kirjasto on Rutgersin kirjaston ohella Yhdysvaltain laajin ja verraton apu niin laitoksen omille tutkijoille kuin muillekin alan tutkijoille. Kirjaston johtajan Andrea Mitchellin pätevyyttä osoittaa se, että hänet kutsuttiin suunnittelemaan tietojärjestelmää uudelle liittovaltion alkoholin- ja huumeidenhankäisytoimistolle (Office of Substance Abuse Prevention, OSAP). Vuodesta 1959 lähtien ARG on myös arkistoinut juomatapatutkimusten aineistot, joita voidaan käyttää uusintanalyysissä opinnäytetöitä varten tai muussa tutkimuksessa.

ARG:n tutkimusohjelma on erittäin moniaineksinen. Sen pääosan muodostavat tutkimukset, joiden kohteena on alkoholiongelmien epidemiologia. Tänä syksynä ARG on

kerännyt neljännen kerran edustavalla näytteellä tietoja väestön juomataivoista, alkoholiasenteista, alkoholi-ongelmista, läheisten suhtautumisesta vastaajan alkoholi-ongelmiin ja vastaajan suhtautumisesta läheisten alkoholi-ongelmiin, alkoholin ja rikollisuuden välisistä suhteista sekä AIDS-tutkimukseen liittyviä tietoja sukupuolikäyttäytymisestä ja riskinottovalmiuksista.

ARG on myös valinnut kalifornialaisen Contra Costan piirikunnan yhteisölliseksi epidemiologian laboratorion. Koska tämän yhdyskunnan väestörakenne on yhtä moniaineinen kuin koko Yhdysvaltojen väestörakenne, voidaan hyvinkin erityyppisiä aineistoja kerätä huomattavasti edullisemmin ja helpommin kuin koko maan tasolla ja tulokset ovat silti yleisestettäviä valtakunnallisesti. Tarkoituksena on tiivistetysti sanottuna selvittää, kuinka ja mitä kautta ihmiset tulevat alkoholi-ongelman takia hoidettaviksi. Tietoja kerätään paitsi alkoholistien hoitojärjestelmistä myös huumeopotilaiden hoitojärjestelmistä, mielenterveys-huollosta, oikeusjärjestelmästä, sosiaalihuoltojärjestelmästä, ensiapuasemilta, terveysasemilta ja väestöltä itseltään sille osoitetulla kyselyllä.

Kolmas epidemiologinen tutkimus kohdistuu hoidossa oleviin alkoholi-ongelmisiin, ja sen tavoitteena on selvittää, onko heidän keskuudestaan mahdollista löytää kirjallisuudessa kuvattu ”alkoholiriippuvuus”.

ARG:n tutkimusohjelman toinen lohko käsittelee AIDS:n riskejä. Tämä osa on saanut NIAAA:lta oman rahoituksen viideksi vuodeksi. Sen aineistoista kuitenkin osa kerätään kansallisen haastattelututkimuksen yhteydessä ja Contra Costan piirikunnan aineistojen kanssa samanlaisesti. Näitä täydennetään nuoriin ja nuoriin aikuisiin suunnatuilla pitkittäistutkimuksilla. Lisäksi ohjelmaan sisältyvät erityisesti mustiin ja espanjalaista alkuperää oleviin kohdistuva pitkittäistutkimus sekä korkeellisia tutkimuksia.

Kolmas lohko ARG:n tutkimusohjelmasta sisältää kaikki ne tutkimukset, joiden rahoitus on saatu jostain muualta kuin NIAAA:lta. Aiheiltaan nämä kattavat niin AIDS:n, hoidon, alkoholi-juomapullojen varoitustekstin arvioinnin kuin kodittomuuden ja

juomisen välisen yhteyden selvittämisen.

ARG on ollut mukana useissa kansainvälisissä hankkeissa, joista mainittakoon Kettil Bruunun johtama projekti alkoholipolitiikasta ja kansanterveydellisestä näkökulmasta, Bruce Ritsonin johtama kolmessa maassa toteutettu projekti yhteisön reagoinnista alkoholi-ongelmiin (Community Response Study) ja Klaus Mäkelän johtama vertaileva projekti alkoholista, yhteiskunnasta ja valtiosta seitsemässä eri maassa (ISACE). Tällä hetkellä ARG on mukana kansainvälisessä hoitojärjestelmien kehitystä tutkivassa projektissa (International Study of the Development of Alcohol Treatment Systems, ISDATS) sekä Klaus Mäkelän johtamassa kansainvälisessä vertailevassa AA-projektissa.

ARG on myös kymmeniä vuosia koordinoitunut Alkoholiepidemiologia-ryhmän (Alcohol Epidemiology Section of the International Council of Alcohol and Addictions) vuosittaisia kokouksia. Lisäksi Robin Room oli ensimmäiset kaksi vuotta yhteiskuntatieteellisen alkoholitutkijaseuran (Kettil Bruun Society for Social and Epidemiological Research on Alcohol) puheenjohtajana. Hänen jälkeensä puheenjohtajaksi valittiin Klaus Mäkelä.

ARG julkaisee *The Drinking and Drug Practice Surveyor* -lehteä edistääkseen tutkijoiden kansainvälisiä kontakteja.

Prevention Research Center

1980-luvun alussa ARG:n tutkimusohjelmiin sisällytettiin tutkimusaiheita, jotka koskivat ennalta ehkäisevää työtä sekä sosiaalipolitiikkaa. Tämän tutkimussuunnan laajeneminen johti siihen, että Prevention Research Group (PRG) perustettiin vuonna 1982. PRG:stä tuli ARG:n sisarorganisaatio, joka pyrki luomaan edellytyksiä tehokkaalle ehkäisevälle kansanterveyspolitiikalle yhteiskunnan kaikilla tasoilla — paikallisella ja osavaltiotasolla, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla — painopisteenään erityisesti alkoholi-ongelmat. James Mosher, Lawrence Wallack ja Friedner Wittman toimivat ryhmän johtajina. ARG jakoi tilansa PRG:n kanssa, ja Robin Room

koordinoi aikaisemmin mainitun IEBM:n tieteellisenä johtajana sekä ARG:n että PRG:n tutkimustoimintaa.

Lokakuussa 1983 luotiin uusi kansallinen alkoholitutkimuslaitos Prevention Research Center (PRC), jonka erikoisalana on ehkäisevä työ. Keskus sijoitettiin Lafayetten Tyyneenmeren Tutkimus- ja evaluointilaitoksen (Pacific Institute for Research and Evaluation, PIRE) alaisuuteen. Larry Wallack nimettiin keskuksen tieteelliseksi johtajaksi. Osa keskuksen tulleista tutkijoista oli aikaisemmin ollut mukana PIRE-tutkimuksissa ja osa ARG:n tutkimustoiminnassa. PRG:n tutkimusohjelma sisällytettiin PRC:n tutkimusohjelmaan. Uudet tilansa PRC sai Berkeleystä, joten fyysisesti ARG:tä ja PRC:tä erotti vain Kalifornian yliopiston vehreä kampus.

PRC:n tavoitteena on tutkimuksen avulla myötävaikuttaa ennalta ehkäisevien ohjelmien suunnitteluun, pyrkii luomaan laajoja teoreettisia viitekehäksi alkoholi-ongelmien ehkäisyä ja yhdistää uusi ja olemassa oleva tieto ehkäisevän työn teoriasta, politiikasta ja ohjelmista alan asiantuntijoille, akateemiselle yhteisölle ja tavallisille kansalaisille. Lisäksi keskus vastaa kansanterveystieteen laitoksen alaisena annettavasta tutkijankoulutuksesta yhdessä ARG:n kanssa. Sillä on myös oma kirjastonsa, joka palvelee alan tutkijoita.

Keskuksen nykyinen johtaja on Harold Holder. Myös PRC:n tutkijoiden opiskelutausta heijastaa alkoholitutkimuksen monitieteistä luonnetta: ARG:ssä edustettuina oleviin tieteenaloihin voidaan lisätä vielä yksi, nimittäin joukkotiedotusoppi.

NIAAA on myöntänyt keskukselle toisen 5-vuotisapurahan vuosiksi 1988—1992. Lisäksi osa keskuksen projekteista on rahoitettu muista lähteistä saatavin varoin. Toisin kuin ARG:ssä on PRC:ssä joka projektilla oma budjettinsa.

Keskuksella oli alun perin neljä eri tutkimusaluetta: liikenneturvallisuus ja riskitutkimusten sosiaalinen ekologia, joukkotiedotustutkimukset, perhe- ja työpaikkatutkimukset sekä laki- ja sääteletutkimukset. Uudessa 5-vuotissuunnitelmassa nämä samat neljä tutkimusaluetta jakautuvat yhdeksään osa-alueeseen. Jokaisella

tutkimusalueella on vastaava tai vastaavat tutkijansa.

Liikennetutkimuksia on kolme. Ensimmäisessä selvitetään, millä tavoin juomistilanteen eri ominaisuudet vaikuttavat päihtyneenä ajamisen riskeihin, toisessa mm. arvioidaan tarjoilijoiden kouluttamisen vaikutuksia ja kolmannessa pyritään luomaan tietokonemalli alkoholin käytölle ja väärinkäytölle San Diegon piirikunnassa. Joukkotiedotustutkimuksia on kaksi. Ensimmäisessä tavoitteena on tehdä sisällönanalyysi alkoholin käytöstä televisiossa, toisessa tutkitaan television alkoholikuvausten ja nuorten alkoholiuskomusten ja juomatapojen välistä yhteyttä. Perhe- ja työpaikkatutkimuksen tavoitteena on kartoittaa riskitekijöitä ja niiden yhteiskunnallisia kytkentöjä. Viimeinen tutkimusalue jakautuu kolmeen osa-alueeseen. Ensimmäinen käsittää lainsäädäntöön liittyvät tutkimukset, toinen alkoholin saatavuuden paikalliset rajoitukset ja kolmas analyysin osavaltiotason alkoholijuomia kontrolloivien organisaatioiden rakenteesta, tavoitteista, resursseista ja käytännöistä.

Marin Institute

San Franciscon lahden alueen nuorin tutkimuslaitos on Marin Institute. Nimensä se on saanut sijaintikuntansa mukaan. Marinin piirikunta taas sijaitsee San Franciscon pohjoispuolella. Meril Buck, erittäin varakas kuntalainen, testamenttasi omaisuutensa käytettäväksi oman kuntansa asukkaiden hyvinvointia edistävään toimintaan. Omaisuus säätiöitiin ja se sai nimekseen Buck Trust. Testamentin tekijän tarkoituksena oli erityisesti avustaa oman kunnan vähäosaisia. Marinin piirikunta (asukkaita noin 230 000) on kuitenkin erittäin varakas kunta, varakkain Kaliforniassa ja ehkä koko Yhdysvalloissa. Pitkällisten ja monimutkaisten oikeudenkäyntien jälkeen saatiin aikaan päätös, jonka mukaan säätiön varoja voidaan käyttää myös ihmiskuntaa yleensä palvelemaan toimintaan. Säätiö rahoittaa vuosittain seitsemällä miljoonalla dollarilla vanhustentutkimuslaitosta, vajaalla miljoonalla dollarilla koulutustoimintaa ja miljoonalla dollarilla Marin Institutea.

Laitoksen perustamisajankohta oli huhtikuu 1987. Tähän mennessä on säätiö myöntänyt rahoituksen kaiken kaikkiaan kolmeksi vuodeksi. Odotettavissa kuitenkin on, että vuosittaisesta käytännöstä siirrytään pysyvään. Tämä tarkoittaisi sitä, että laitoksen perusrahoitus olisi turvattu ilman hakumenettelyä mutta että yksittäisiä projekteja varten olisi mahdollista hakea erillisrahoitusta kuten tähän mennessäkin. Lisäksi säätiö on lupautunut ostamaan laitoksen käyttöön oman rakennuksen.

Marin Institute luonnehtii itseään pysyväksi yhteisötason ehkäisevän työn laboratoriksi. Insituutin johdettava periaate on, että alkoholi- ja huumeongelmat eivät ole pelkästään yksilötason ongelmia. Nämä ongelmat syntyvät yksilöiden, eri päihdyttävien aineiden ja sosiaalisen, taloudellisen ja poliittisen ympäristön välisten vuorovaikutussuhteiden tuloksena. Sen vuoksi tehokkaimmat ehkäisevän työn strategiat yhdistävät toiminnat kaikilla eri tasoilla eivät muuta vain yksilön käyttötapoja, vaan myös eri "aineiden" roolin yhteisön elämässä.

Tehokkaiisiin tuloksiin instituutti pyrkii luovalla tutkimustoiminnalla, yhteisösuunnittelulla, jossa Marinin piirikunnan kaikki voimavarat yritetään käynnistää tukemaan ehkäisevän työn ohjelmia, jatkuvalla projektien arvioinnilla sekä erityisellä koulutusohjelmalla, joka ulottuu kunnan tasolta kansallisiin ja kansainvälisiin konferensseihin. Insituutin toiminnasta vajaa puolet on tutkimusta.

Toiminnat jakautuvat neljään eri lohkoon. Yhdyskuntaohjelmien tavoitteena on auttaa ruohonjuuritason ryhmiä organisoimaan huume- ja alkoholialan ehkäisyprojekteja. Tällä hetkellä instituutti avustaa näitä ryhmiä kolmessa eri yhdyskunnassa.

Tutkimustoimintaan kuuluu ensi vuonna Marinin piirikunnassa tehtävä haastattelututkimus, jonka tarkoituksena on selvittää, kuinka yleisiä alkoholi- ja huumeongelmat ovat piirikunnassa ja erityisesti eri riskiryhmien keskuudessa. Yhdessä etnografisten tutkimusten ja yhteisöä järjestelmänä tutkivan osan kanssa haastattelututkimuksen avulla pyritään saamaan perusta ehkäisystrategioille. NIAAA:n rahoittamana tutkitaan niitä prosesseja, joiden kautta

rattijuopumukseen uudestaan syylistyneet ohjataan päihdehuoltopalvelujen piiriin, ja sitä, miten heidän sijoittumisensa vaikuttaa itse palveluihin. Panimoteollisuuden harjoittamaa moottoriurheilun sponsorointia taas tutkitaan työväenluokan nuorten keskuudessa. Suunnitteilla on myös käynnistää tutkimus tapaturmien ehkäisyn ympäristöstrategioista. Tarkoituksena on identifioida ne juomistilanteen ympäristöominaisuudet, jotka lisäävät tapaturmariskiä. Toinen suunnitteilla oleva tutkimus selvittäisi, missä määrin ja kuinka alkoholijuomateollisuus pyrkii edistämään nuorten juomista ja minkälaisia ohjelmia opiskelijajärjestöt ja opettajat ovat suunnitelleet vastustaakseen alkoholijuomateollisuuden pyrkimyksiä. Näihin molempiin suunnitteilla oleviin projekteihin on haettu ulkopuolista rahoitusta.

Yhteydenpitoon joukkotiedotusvälineiden ja politiikan suuntaan sisältyy hyvin erilaisia toimintoja alkoholiteollisuuden myynninedistämispyrkimysten seuraamisesta ja koulutusmateriaalin valmistamisesta kansalliseen tietokonepohjaiseen ehkäisevää työtä tekevien aktivistien yhteydenpitoverkostoon.

Insituutti on luomassa monipuolista kirjastoa, jonka tavoitteena on palvella insituutin henkilökuntaa, kouluttaa kunnan eri aloilla työskenteleviä kirjastonhoitajia ja osallistua kontaktiverkoston luomiseen paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla.

Instituutin johtaja on Michael Sparks. Yhdyskuntaohjelmien johtaja on Jim Mosher ja tutkimustoiminnan johtaja Thomas Greenfield, kumpikin ARG:n kasvatteja samoin kuin pääosa tutkimushenkilökunnasta. Koulutukseltaan tutkijat ovat kansanterveystieteilijöitä, kriminologeja ja sosiaalipoliitikkoja. Kirjastosta vastaa aikaisemmin PRC:n kirjastonhoitajana alaan perehtynyt Elvia Ynez.

Alcohol Studies Unit

Maailman terveysjärjestön pyynnöstä Kaye Fillmore teki alkoholiongelmiensa pitkäaikaistutkimuksista laajan kirjallisuuskatsauksen, joka valmistui vuonna 1985. Sen tuloksena oli, että tutkimuksia on hyvinkin

runsaasti mutta että niiden tuloksia ei ole lainkaan yritetty yhdistää. Jotta tiedettäisiin, missä määrin tulokset ovat yleistettävissä tai missä määrin ne ovat riippuvuussuhteessa johonkin historialliseen ajankohtaan tai johonkin kulttuuriin, NIAAA:lta haettiin rahoitusta projektiin, jossa tavoitteena on vastata näihin kysymyksiin tekemällä jälkianalyysi useista eri aikoina ja eri kulttuurien piirissä tehdyistä pitkittäistutkimuksista. Koska NIAAA on Maailman terveysjärjestön yhteistoimintakeskus, projekti on myös Maailman terveysjärjestön yhteistyöprojekti.

Kaye Fillmore on projektin vastaava tutkija. Hänen lisäksi Berkeleyssä työskentelee neljä muuta tutkijaa, joista kolme on sosiologia ja neljäs tietokonealaan erikoistunut. Projektilla on tällä hetkellä arkistoituna 17 tutkimustiedostoa, ja ne kaikki on koodattu uudelleen yhdenmukaisesti. Yksi näistä on vuosina 1960 ja 1964 kerätty aineisto pohjoismaisten pääkaupunkilaispoikien juomatapojen muutoksista. Eri aineistojen keräämiseen on osallistunut yhteensä 41 tutkijaa.

Projektin ensimmäinen kokous pidettiin vuonna 1987 Berkeleyssä ja toinen elokuussa 1989 San Franciscossa. Vuoden 1988 loppuun saakka projektin tutkijat olivat ARG:n tiloissa, mutta sen jälkeen projektia varten saatiin omat tilat San Franciscosta terveystieteen ja vanhenemista tutkivalta laitoksesta (Institute for Health and Aging).

Lopuksi

Lisäksi Kalifornian yliopiston eri tiedekunnissa toimii tutkijoita, jotka pää- tai sivutoinään tekevät alkoholi- ja/tai huumeutkimuksia. Sosiaalisen ja hallinnollisen terveystieteen osastolla opetusta antavat ARG:n tutkijoista Robin Room, Raoul Caetano ja Connie Weisner. Samalla osastolla on virat myös Denise Herdillä, Pat Morganilla ja Larry Wallackilla. Sosiaalityön osastolla Lorraine Midanik ja historiallisessa tiedekunnassa Susanna Barrows ovat osallistuneet aktiivisesti alkoholitutkimukseen. He kaikki ovat edelleen tekemässä alan tutkimusta ja heillä on myös yhteinen ARG-tausta. Sen, että

neljä eri tutkimusyksikköä sijaitsee maantieteellisesti hyvin lähekkäin, ja erityisesti sen, että niiden perusrahoitus tulee samasta lähteestä, voisi helposti kuvitella johtavan keskinäiseen kilpailuun ja ristiriitoihin siitä huolimatta, että niiden tutkimusohjelmat ovat painottuneet eri tavoin.

Yhteistyö San Franciscon lahden tutkimusyksiköiden välillä on kuitenkin vilkasta. ARG ja PRC vastaavat yhdessä yliopistossa annettavasta opetuksesta. Tutkimuslaitosten johtajat tapaavat säännöllisesti informoidakseen uusista hankkeista ja koordinoidakseen toimintojaan. Eri tutkimuskeskusten tutkijat toimivat myös toisten tutkimuskeskusten projektien asiantuntijoina.

Myös kirjastonhoitajilla on omat keskinäiset tapaamisensa. Lisäksi kaikki kuuluvat kirjastonhoitajien yhdistykseen (Substance Abuse Librarians and Information Specialists, SALIS), jonka puheenjohtajana on Andrea Mitchell ARG:stä.

Salme Ahlström

Kettil Bruun -palkinto Ilkka Taipaleelle

Alkoholitutkimussäätiön hallitus on jakanut toisen Kettil Bruun -palkinnon. Se myönnettiin Ilkka Taipaleelle. Palkinnon perusteena on Ilkka Taipaleen pitkäaikainen rauhantyydy ja hänen sitkeä ja monipuolinen työskentelynsä hylkiöiden, kolkittujen ja juoppojen puolesta. Palkintosumma on 14 000 markkaa.

Ilkka Taipaleen elämässä yhdistyvät uuden tiedon ja uusien ajatusten tuottaminen, tiedon välittäminen ja peräänantamaton yhteiskunnallinen toiminta. Hänen tutkimuksensa Asunnottomuus ja alkoholi on tärkeän yhteiskunnallisen ongelman kartoitus. Hänen kirjoituksensa kattavat monipuolisesti sodan ja rauhan,

kehitysmaiden, mielenterveyden, kansanterveyden ja sosiaalipolitiikan kysymykset. Vaikka hän on viihtynyt hyvin julkisuudessa, hän on myös tehnyt paljon näkymätöntä tiedonhuoltotyötä. Lukuisissa järjestöissä Ilkka Taipale on kunnostanut arkistoja ja tuottanut bibliografioita ja samanaikaisesti käynnistänyt kekseliäitä painostuskampanjoita. Samaa sitkeyttä ja mielikuvitusta osoittaen hän on toimittanut tai saattanut suomeksi useita kymmeniä kotimaisia ja kansainvälisiä tietokirjoja.